

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.8/2014/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év június hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés bűntette miatt az I.r. vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év október hó 8. napján kelt 12.B.301/2013/39. számú ítéletét az I.r. és a II.r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

Az I.r. vádlott tekintetében a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 8.B.XIX.209/2012/2. számú végzésével alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésére és garázdaság vétségében (1978. évi IV. törvény 271.§ (1) bekezdés) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, valamint a büntetés halmazati jellegére utalást mellőzi, egyben a Fővárosi Törvényszék 12.Bk.518/2013. számú büntető ügyét elkülöníti.

A II.r. vádlott vonatkozásában a cselekmény jogszabályhelyének megjelölésénél a Btk.14.§ (2) bekezdésének felhívását mellőzi.

A vádlottakkal szemben a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A feltételes szabadságra bocsáthatóság jogszabályhelyének megjelölését mellőzi.

A BRFK Bűnügyi Főosztály Életvédelmi Osztály I. Életvédelmi Alosztályán 01000-642/2012.bü. számú eljárásban lefoglalt 15. tételszám alatti 5 db DVD lemez iratok között kezelését rendeli el, a 14. tétel alatti 2 db. szürke színű vérrel szennyezett zokni, valamint a 17. tétel alatti 1 db. sárga felmosó vödör fémszínű felmosó nyéllel megsemmisítését rendeli el lefoglalásuk megszüntetését követően. A 37. tétel alatti 2 db. fürdőszoba mosdókagylóhoz tartozó szifon és szűrő lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli a II.r. vádlottnak, a 44. tétel alatti papírtasak lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 1.343.823 (egymillió-háromszáznegyvenháromezer-nyolcszázhuszonhárom) Ft, melyből helyesen az I.r. vádlott 592.124 (ötszázkilencvenkettőezer-egyszázhuszonnégy), a II.r. vádlott 730.699 (hétszázharmincezer-hatszázkilencvenkilenc) Ft-ot visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a 2014. év május hó 22. napjáig, míg a II.r. vádlott által a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 38.080,- (harmincnyolcezer-nyolcvan) Ft bűnügyi költségből a II.r. vádlott 22.080,- (huszonkettőezer-nyolcvan) Ft-ot köteles az államnak megfizetni. A fennmaradó 16.000 (tizenhatezer) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2013. október hó 8. napján kihirdetett 12.B.301/2013/39. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében (2012. évi C. törvény 160.§ (2) bekezdés d./ pont) és garázdaság vétségében (1978. évi IV. törvény 271.§ (1) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 16 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 8.B.XIX.209/2012/2. számú végzésével kiszabott 2 év próbára bocsátást megszüntette.

A II.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett emberölés büntetében (2012. évi C. törvény 160.§ (2) bekezdés d./ pont) állapította meg, ezért 12 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlottak a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének letöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra, a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére jelentett be fellebbezést az 1978. évi IV. törvény alkalmazása végett, míg az I.r. vádlott és védője enyhítésért, a II.r. vádlott és védője felmentésért élt jogorvoslati jogával.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.295/2013/5-I. számú átiratával az ügyészi fellebbezést visszavonta, a vádlottak és védőik fellebbezését nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával járt el. A bizonyítást a szükséges, indokolt mértékben lefolytatta, a bizonyítékokat értékelési körébe vonta, csaknem hibamentes tényállást állapított meg. Abban csak a 4. oldal utolsó bekezdésében a sértett lányának elköltözéskori címével kapcsolatban látott pontatlanságot, a kerület megjelölését kérte javítani.

Az ügyészi álláspont szerint a bíróság eljárása során gondosan vizsgálta a cselekmény előzményét, a vádlottak személyiségét, a cselekmény lefolyását, majd a bizonyítékok logikus és rendszerezett értékelésével rögzítette az eseménysort. Ennek során kitért a vádlottak és a sértett családi viszonyaira, a köztük lévő konfliktusok eredetére. A tényeket az I.r. vádlott döntően beismerő vallomására alapítva rögzítette, számot adott arról, hogy a II.r. vádlott vallomását mennyiben fogadta el. Elemezte a tanúvallomásokat, összevette őket a vádlotti vallomásokkal, rámutatott, hogy a tanúvallomások mennyiben támasztják alá, illetve cáfolják azokat, illetve számot adott az egyéb bizonyítékokról is. A sértett sérüléseinek jellegére, keletkezési módjára, súlyosságára, halálának okára illetve a vádlottak személyiségére, beszámítási képességére szakértői vélemény állt rendelkezésre. Az ügyészi értékelés szerint az elsőfokú bíróság okfejtése logikai hibától mentes, az megfelel az életszerűség szabályainak. A bíróság a jogkövetkezmények megállapítása során mindkét vádlott esetében a Kúria 4/2013. számú BK. véleményére figyelemmel indokoltan alkalmazta az elbíráláskori jogszabályokat. A megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a minősítés törvényes, ennek keretében az elsőfokú bíróság helytállóan tért ki a jogos védelem kizártságára és arra is, hogy az erős felindulás miatt nem állapítható meg. A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket is helyesen vette számba és azok megfelelő súlyozásával a büntetési céloknak megfelelő büntetéseket alkalmazott. A rendkívül durva, brutális bűncselekményt elkövető vádlottakkal szemben az alkalmazott büntetések eltúlzottnak nem tekinthetők, enyhítésükre nem látott lehetőséget.

A másodfokú eljárásban az ügy nyilvános ülésen történő elbírálását tartotta indokoltnak, bejelentette részvételét. Indítványozta, hogy az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

Az I.r. vádlott a nyilvános ülésen előadta, hogy a büntetés-végrehajtás keretei között csatlakozott egy reintegrációs programhoz, amelynek keretében konyhai kisegítő szakmát fog szerezni, erre vonatkozóan a büntetés-végrehajtási intézet igazolását is csatolta.

A II.r. vádlott sérelmezte, hogy az elsőfokú ítéletben nem szerepel, hogy egy 24 éves skizofrén leánygyermek eltartásáról is gondoskodnia kell, akinek állapota fogvatartása óta rendkívül sokat romlott, már öngyilkosságot is megkísérelt.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta, a sértetti közrehatás jelentős voltát hangsúlyozta, kiemelte az igazságügyi

elmeorvos szakértői vélemény azon megállapítását, hogy I.r. vádlott nagyon magas IQ-val rendelkezik, korábban egyetemista volt. Mindezen körülmények alapján a büntetés lényeges enyhítését kérte.

A II.r. vádlott védője az ítélet tényállását hiányosnak, iratellenesnek tartotta, sérelmezte, hogy a személyi rész nem tartalmazza, hogy a II.r. vádlott egy 24 éves leánygyermeket is eltart, aki paranoid skizofréniában szenved, a közelmúltban rokkantsági nyugdíjazására is sor került.

Az ítélet 6. oldal 2. bekezdése a tények között rögzíti, hogy az I.r. vádlott anyja hatására a földön fekvő sértettet egy esetben nagy erővel a felsőtestén szúrta meg, mely nem azonos a vesetájékkal. Tekintettel arra, hogy az I.r. vádlott - szemben a II.r. vádlottal - anatómia ismeretekkel rendelkezik, felvetődik, hogy a II.r. vádlott nem ösztönözte fiát a vesetájéki szúrásra. Ezen körülmény I.r. vádlott szavahihetőségét megkérdőjelezi. Az I.r. vádlott terhelő vallomásán kívül más bizonyíték a II.r. vonatkozásában nem áll rendelkezésre. Az elsőfokú bíróság nem járta kellően körbe az I. és a II.r. vádlott kapcsolatát, nem térképezte fel, mi zajlott le az I.r. vádlottban, hogy édesanyjára terhelő vallomást tett. Hivatkozott arra is, hogy a különös kegyetlenséggel elkövetés minősítő körülmény a II.r. vádlott terhére nem állapítható meg, súlyosító körülményként nem értékelhető terhére a cselekmény kirívó brutalitása. A büntetéskiszabás körében a belső arányosság hiányára utalt, véleménye szerint a II.r. vádlott büntetése eltúlzottan szigorú. A másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető megalapozatlanság okán - amely a bűnösség megállapítását lényegesen befolyásolta - az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasítását kérte.

Az ügyész az átiratban foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott vonatkozásában értékelhető enyhítő körülményeket megfelelő súllyal vette figyelembe, amikor a büntetés mértékét megállapította. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott próbára bocsátás, büntetőeljárás hatálya alatt, ittás állapotban brutálisan 59 rb. sértést okozva követte el a cselekményét, enyhébb büntetés kiszabása nem indokolt.

A II.r. vádlott védőjének perbeszédére reagálva kifejtette, hogy önmagában az a körülmény, hogy az I.r. vádlott szúrása nem vesén, hanem arrébb találta a sértettet, a pszichés helyzetet is figyelembe véve az I.r. vádlott következetes nyilatkozatát nem kérdőjelezi meg, arra helyesen alapított tényállás az elsőfokú bíróság. Helyesen alkalmazta a törvényszék az elbíráláskori jogszabályt, az ítélet helybenhagyására tett indítványt mindkét vádlott vonatkozásában.

Az utolsó szó jogán az I.r. vádlott sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy nem tudta jól kezelni a helyzetet. A II.r. vádlott hangsúlyozta, hogy ő az ajtón kívül állt, nem tudta, hogy fia odabent mit csinált, megpróbálta a rendőrséget felhívni, de a telefont nem vették fel.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletet a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul

megtartotta, a kiemelt ügyek szabályozására is figyelemmel volt. A vádlottak, tanúk, szakértők eljárási jogaikra történő figyelmeztetése törvényes volt, az arra adott válasz is minden esetben rögzítésre került. Az elsőfokú bíróság iratismertetés keretében az eljárás anyagává tette a releváns okirati bizonyítékokat is. Teljes körű bizonyítási eljárást folytatott le, a tényállást a szükséges mértékben felderítette, mely csupán néhány ponton szorul pontosításra, kiegészítésre a Be.352.§ (1) bekezdés a.) pontja szerint. Az ítélet tábla nem osztotta a II.r. vádlott védőjének érvelését a tényállás felderítetlenségét illetően.

A vádlottakra vonatkozó személyi rész a nyilvános ülésen előadottak és igazoltak és az erkölcsi bizonyítvány adatai alapján az alábbiakkal egészítendő ki:

Az I.r. vádlott 2014. június hó 2. napja óta a Budapest Fegyház és Börtönben megvalósuló TÁMOP projekt keretében tanul.

Az I.r. vádlottat a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2013. április hó 24. napján kelt 8.B.764/2012/13. számú ítéletével, mely a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 27.Bf.XVIII.9800/2013/16. számú ítéletével 2014. május hó 22. napján emelkedett jogerőre, különös kegyetlenséggel elkövetett súlyos testi sértés büntette és személyi szabadság megsértése büntette miatt 1 év 2 hónap börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Elkövetési idő: 2011. június hó 12. napja.

Az ítélet tábla az ítélet indokolásából a 17. oldal 2. bekezdésének 2. tagmondatát, miszerint I.r. vádlott neurotikus személyiségfejlődésű egyén önérvényesítő tendenciákkal, viselkedési lazasággal, élősködő életvitelre való hajlammal, morális deficittel, akinek kudarc-tűrő képessége alacsony, befolyásolható, és érzelmileg labilis, II.r. vádlottal kapcsolata intoleráns, az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésének utolsó mondata elé a személyi részbe helyezi át.

A II.r. vádlott vonatkozásában a személyi részt kiegészíti azzal, hogy egy nagykorú gyermek eltartására köteles, aki paranoid skizofréniában szenved.

Reá vonatkozóan az ítélet indokolásából a 17. oldal 3. bekezdésében foglaltakat - miszerint diszharmonikus személyiség szerkezetű szociopátiás életvezetésű egyén másokat kihasználó, élősködő életmódra való hajlammal, önző, önnön érdekeit érvényesíteni akaró, mások biztonságát szem előtt nem tartó, felelőtlen viselkedésű, aki indokolatlanul kockáztatja hozzátartozói lelki és testi épségét, önmagát sajnáltató, másokat hibáztató személy, lelkiismeret-furdalás nélküliséggel, morális deficittel - az ítélet 4. oldal 2. bekezdése után a személyi részbe helyezi át.

A történeti tényállást illetően az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésének első mondatát az ítélet tábla akként javítja ki, hogy a lakás más kerületben található.

A 9. oldal 2. bekezdését követve rögzíti, hogy a sértett meglevő természetes kórokú betegségei a halál bekövetkezésében lényegi szerepet nem játszhattak. Természetes kórokú megbetegedés nyomaként mindkét oldali mellhártya idült

kötőszövetes gyulladása, a tüdőknél a mellkashoz való kitapadása, a jobb tüdő állományának korábbi részleges műtéti eltávolítása utáni állapot, valamint baloldalon koponya feltárás műtéte utáni állapot, a bal oldali féltekében az állomány hegesedésével járó állapot volt megállapítható (nyomozati iratok II. kötet 673. oldala - igazságügyi orvos-szakértői vélemény).

A 9. oldal 3. bekezdéséből a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 8.B.XIX.209/2012/2. számú végzésével megállapított tényeket mellőzi.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesbített, kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A II.r. vádlott védőjének felmentésért bejelentett fellebbezése a bizonyítékok felülmérlegelését célozta, arra pedig megalapozottan megállapított tények mellett a másodfokú eljárásban nincs mód, az eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság hiánytalanul, irathűen sorolta fel a bizonyítékokat, a mérlegelés eredményeképpen helyesen alapította az I.r. vádlott nyomozati vallomására a tényeket.

Helyesen fejtette ki ítélete 18. oldal 6. bekezdésétől, hogy az I.r. vádlott mindvégig következetes vallomása a bírósági eljárásban előterjesztett védekezése alapján a cselekmény napján elfogyasztott alkohol mennyisége, a sértettnek az első ütést megelőző támadó mozdulata és a II.r. vádlottnak a holléte illetve az elkövetés eszközeinek elrejtése vonatkozásában apróbb részletekben tört csak meg. Megfelelően indokolta, hogy ezen változtatásokat miért nem fogadta el és miért alapította I.r. vádlott korábbi nyilatkozataira a tényállást. Helyesen vetette el az I.r. vádlott azon védekezését, miszerint a cselekményt patológiás részegség állapotában követte el. A II.r. vádlott szerepével kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el az I.r. vádlott nyomozati vallomását, amely a cselekményhez közeli időpontban került felvételre, és helyesen állapította meg, hogy az utóbbi változtatás csak a saját illetőleg édesanyja büntetőjogi felelősségének csökkentésére irányult. Az I.r. vádlott mindvégig határozottan és következetesen vallotta, hogy a II.r. vádlott arra hívta fel, hogy szúrja vesén az akkor már erősen vérző földön fekvő sértettet, mert attól félt, hogy még fel kel és bosszút fog állni rajtuk.

A II.r. vallomásai ezzel szemben rendkívül következetlenek voltak, melyeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolt fel és értékelt oly módon, hogy azokra tényállás nem alapítható. Helytelen az a védői hivatkozás, hogy a II.r. vádlott büntetőjogi felelőssége kizárólag az I.r. vádlott terhelő vallomása alapján volt megállapítható, hiszen az elsőfokú bíróság a mindvégig következetes II.r. vádlottat terhelő I.r. vádlotti nyilatkozaton túl figyelemmel volt a sértett leányának vallomására, a poligráfos vizsgálat eredményére, valamint az elmeorvos szakértői véleményre is. Az ítélet a 15. oldalon foglalkozik a sértett leányának tanúvallomásával, aki a II.r. vádlott egy korábbi magatartását is előadta, úgy jellemezte, hogy „csendes és

alattomos, nem szemtől-szemben támad, hanem a háttérből uszít”. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. vádlottnak semmiféle érdeke nem fűződött ahhoz, hogy a valóságtól eltérően terhelje a II.r. vádlottat, abból előnye nem származott volna és bosszúra utaló motívum sem volt feltárható kettejük kapcsolatának vizsgálatát követően. Helytelen az a II.r. védői érvelés, mely szerint nem történt meg kellő alapossággal I. és II.r. vádlott kapcsolatának, és az anyát terhelő fiú vallomása indítékának feltárása. Éppen ellenkezőleg az elsőfokú bíróság mindkét körben kimerítő bizonyítást folytatott le, amelyről teljes körű indokolást is adott. Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységével a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. Hatályon kívül helyezést indokoló megalapozatlanság és indokolási kötelezettség hiánya - ahogyan az a védői érvelésben szerepel - nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlottak cselekményét a 2012. évi C. törvény alapján, mert e törvény mindkét vádlott vonatkozásában kedvezőbb rendelkezést tartalmaz azáltal, hogy a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének letöltését követő naptól bocsáthatók feltételes szabadságra (Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja), a további releváns rendelkezések azonosak.

A másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság ítélete 23. oldal 3. bekezdésében foglaltakat, miszerint a II.r. vádlott tisztában volt a sértett bántalmazásának valamint számos sérülésének láttán, hogy az I.r. vádlott a cselekményt az átlagost meghaladó kegyetlenséggel követi el, ennek ellenére ekkor hívta fel az I.r. vádlottat a cselekmény folytatására, a sértett vesén szűrésére, ezért esetében a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d./ pontja szerint minősülő emberölés büntettének különös kegyetlenséggel elkövetett minősítő körülménye megállapítható, mely cselekményben II.r. vádlott bűnsegédként működött közre. A II.r. vádlott védőjének e tárgyban kifejtett érvelésével az ítélet tábla nem értett egyet.

Az elsőfokú bíróság helyesen tért ki arra is ítélete 22. oldal utolsó és 23. oldal 1. bekezdésében, hogy az I.r. vádlott miért nem cselekedett jogos védelmi helyzetben és megalapozott a 23. oldal 4. bekezdésében kifejtett álláspont az erős felindulásban elkövetett emberölés kizárásával kapcsolatosan is.

Tekintettel arra, hogy a Be.258.§ (2) bekezdés d./ pontja és a Legfelsőbb Bíróság 61. számú Büntető Kollégiumi véleménye alapján az ítélet rendelkező részében az elkövetői alakzat törvényhelyét megjelölni nem kell, azt a másodfokú bíróság mellőzte, csakúgy, mint a Btk. 38.§ (2) bekezdés a.) pontjának felhívását a feltételes szabadságra bocsáthatóság idejével kapcsolatosan.

A 2012. évi C. törvény 66.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint a próbára bocsátás meg kell szüntetni és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátottat a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik, különben a próbaidő elteltével az elkövető büntethetősége megszűnik. A Be.330.§ (4)

bekezdése szerint ha a vádlott bűnösségét a bíróság próbára bocsátás ideje alatt vagy a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt állapítja meg, a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezi, és halmazati büntetést szab ki.

Az elsőfokú bíróság rendelkezése az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjában még törvényes volt e körben. Figyelemmel azonban arra, hogy a másodfokú felülbírálatra, azaz I.r. terhelt jogerős elítélésére a 2 éves próbaidő elteltéig nem került sor, a másodfokú elbírálás idején a próbaidő már eltelt, nem a próbaidő alatt folyik a próbára bocsátás előtt elkövetett cselekmény miatt az eljárás, ezért az ítélőtábla a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 8.B.XIX.209/2012/2. számú végzésével két év próbára bocsátást az I.r. vádlott tekintetében megszüntető rendelkezést, a vádlott garázdaság vétségében bűnösnek kimondását mellőzte, a törvényszék 12.Bk.518/2003. számú büntetőügyét az I.r. vádlott vonatkozásában a Be.265.§ (4) bekezdése alapján figyelemmel a Be.72.§-ra is elkülönítette.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket többnyire helyesen sorolta fel. Mindkét vádlott vonatkozásában mellőzni szükséges a súlyosító körülmények közül a cselekmény kirívó brutalitását, mert ez a különös kegyetlenséggel történő elkövetés minősítő körülmény megállapítása kapcsán már kétszeres értékelést jelentene. A II.r. vádlott esetében további enyhítő körülmény, hogy beteg, eltartásra szoruló gyermekéről gondoskodni köteles.

Az I.r. vádlott vonatkozásában a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás nyomatékának értékelésénél figyelemmel kell lenni arra is, hogy a II.r. vádlott büntetőjogi felelősségre vonását vallomásával lehetővé tette. Esetében nem súlyosít, hogy próbára bocsátás hatálya alatt valósította meg cselekményét, hiszen próbára bocsátására 2012. május hó 21. napján került sor, a cselekményt pedig 2012. január hó 17. napján követte el.

Teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság indokolását az ítélőtábla 24. oldal 5. bekezdésétől a büntetési tartamok megállapításával kapcsolatosan. Az I.r. vádlott büntetésének kiszabása során igen nagy nyomatékka került figyelembe vételre beismerő vallomása és a sértetti közrehatás, melyek mellett figyelemmel kell lenni arra is, hogy más büntetőeljárás hatálya alatt, ittas állapotban történt az elkövetés. A II.r. vádlott esetében, aki a cselekmény elkövetését nem ismerte be, és a bűnsegédi elkövetői alakzat nyomatéka is kisebb, a másodfokú bíróság a belső arányosságot megtartottnak ítélte. A másodfokú bíróság az enyhítést annak ellenére nem tartotta indokoltnak az I.r. vádlott esetében sem, hogy nem halmazati bünteteskiszabásra került sor, mert a próbára bocsátással érintett cselekmény tárgyi súlya a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés tárgyi súlya mellett elenyésző.

Tekintettel arra, hogy az I.r. vádlott vonatkozásában a próbára bocsátást érintő rendelkezések mellőzésre kerültek, a Btk.81.§-ban írt halmazati büntetés kiszabásra utalást a másodfokú bíróság ugyancsak mellőzte.

A közügyektől eltiltást a Fővárosi Ítéltábla mellékbüntetésként tüntette fel a Btk. 33.§ (2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság bűnjelkekkel kapcsolatos rendelkezése többnyire megfelel a Be. rendelkezéseinek. Az ítéltábla a 15. tételszám alatti térfigyelő kamerák felvételeit - mely 5 darab DVD lemezen került rögzítésre és jelenleg az iratok között található - továbbra is az iratok mellett rendelte kezelni, mert mint bizonyítási eszköz a nyomozati iratok elválaszthatatlan része.

A vérrel szennyezett felmosó vödör és felmosó nyél, valamint vérrel szennyezett zokni II.r. vádlottnak illetőleg leánya részére történő kiadása helyett az ítéltábla azok megsemmisítéséről rendelkezett a Be.155.§ (8) bekezdése alapján.

Észlelte a másodfokú bíróság azt is, hogy a bűnjeljegyzék 37. és 44. tétele alatti bűnjelkekről a törvényszék nem rendelkezett, ezért azok lefoglalásának Be.155.§ (1) bekezdése szerinti megszüntetése mellett a (8) bekezdés szerinti megsemmisítésükről rendelkezett, mert azok értéket nem képviselnek és kiadásuk iránt senki sem jelentett be igényt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által a vádlottak terhére megállapított bűnügyi költség összegét a költségjegyzék adatai alapján módosította.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Be.361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe továbbmenően beszámítani rendelte azzal, hogy az I.r. vádlott a büntetés-végrehajtási intézet közlése szerint jelen ügyben 2014. május hó 22. napjáig volt előzetes letartóztatásban, a következő naptól foganatba vételre került a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 8.B.764/2012/12. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetést, jelenleg ezen büntetését tölti, az ítéltábla a beszámítás befejező időpontjaként 2014. május hó 22. napját megjelölte.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az ítéltábla a Be.381.§ (1) bekezdése alapján megállapította, annak viselésére a Be.338.§ (1) bekezdése alapján a II.r. vádlottat kötelezte, míg a személyes költségmentességben részesült I.r. vádlott védői díját a Be.339.§ (1) bekezdése alapján illetőleg a 74.§ (3) bekezdés c./ pontjára figyelemmel az állam viseli.

Budapest, 2014. év június hó 12. napján

. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit s.k..

Révész Tamásné s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2013. október hó 8. napján kelt 12.B.301/2013/39. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.8/2014/14. számú ítéletével eszközölt változtatással 2014. június hó 12. napján mindkét vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2014. év június hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kállai Zoltán

írnok